

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 50 Cts

N° 5

ONS VOLLEDIG VERHAAL :

RIK RINGERS

in

HET KWADE OOG

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

PANG!

Rik Ringers, de jonge reporter van het dagblad « De Morgenstond », brengt zijn vakantie door bij zijn oom Ernest, landbouwer te Zutendaele.

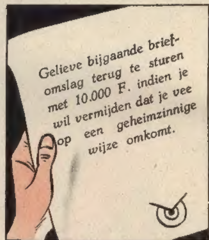

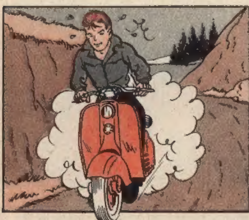
Maar een half uur later...

Enkele minuten later rijdt Rik Ringers naar Zutendaele...

Even later...

Rik Ringers komt in een bosje... Plotseling...

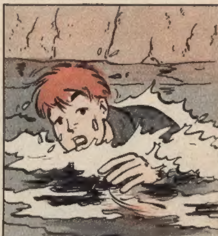

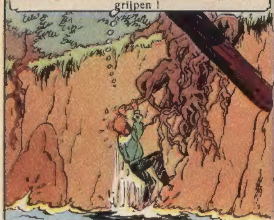
Een schot weerklinkt...

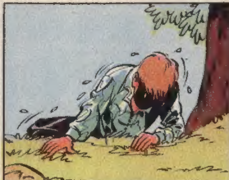

Dank zij een bovenmenselijke inspanning kan Rik Ringers weer de oever bereiken.

Het « Kwade Oog » verdwijnt in het struikgewas...

Twee uur later, een paar honderd meter verder...

Even later wordt Rik naar de herberg gebracht...

Even later...

's Anderendaags 's namiddags...

Twee dagen later...

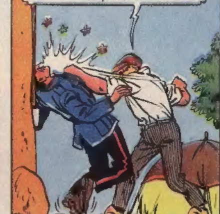

Snel als de weerlicht springt de postbode naar de deur...

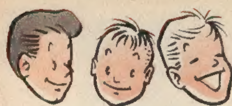

Einde

ONDER ONS VERMA

Ben je reeds lid van onze klub ?

VORIGE week zette ik je aan, kapitein te worden van een Kuifje's klub. Dit veronderstelde natuurlijk dat je reeds lid van onze klub bent. Het blijkt echter dat er onder onze lezers nog verschillende goede vrienden zijn, die zich nog steeds niet hebben laten inschrijven in onze KUIFJE's klub.

Indien je een van deze uitzonderingen mocht zijn, ziehier wat er je dan vandaag nog te doen staat om deze week je lidkaart en klubkenteken te ontvangen :

1. — Schrijven naar de KUIFJE's klub, Lombardstraat, 24, Brussel, en volgende gegevens meedelen :
2. — Naam, voornamen, volledig adres (provincie) en geboortedatum.
3. — Een identiteitsfoto aan je brief toevoegen.
4. — Aan je brief het lidgeld (10 F. in postzegels) toevoegen, ofwel dit sommetje storten op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL met vermelding : « INSCHRIJVING KUIFJE's KLUB ».
5. — Je abonnementsnummer vermelden, indien je abonnee bent van « Kuifje ». In dit geval word je gratis ingeschreven in onze klub en krijg je het klubkenteken zonder meer.

Nu je dit alles weet heb je geen enkele reden meer om je inschrijving in de KUIFJE's klub nog langer uit te stellen. Ik hoop dat ik je nog deze week in onze grote familie zal mogen verwelkomen en dat je dan ook het besluit zult nemen kapitein te worden van een KUIFJE's klub.

Met mijn hartelijkste groeten !

Kuifje

EEN NIEUWE CLUB TE HASSELT

Louis Roppe, Lombardstraat, 25, Hasselt, meldt me dat hij een nieuwe Kuifje's klub heeft opgericht die reeds elf leden telt. Ziehier hun namen : Kapitein : Louis Roppe. Leden : Leo Renier, Emiel Demessemakers, Filippe Martens, Robbie Roosen, Raymond Vancken, Renier Lot, Yvan Stassart, Jaquet Baudrie, Jacques Coppers. Ze beschikken over een eigen lokaal en een speelterrein !

Jongens uit de omgeving van Louis Roppe worden verzocht zich bij hem aan te melden om de kleuren van de klub te verdedigen.

BESTE DANK, VRIENDEN !

HIERBIJ dank ik nogmaals hartelijk alle Kuifjeslezers, die mij tijdens de laatste weken van vorig jaar en de eerste weken van dit jaar hun beste wensen lieten geworden. Speciaal dank ik Gerard Charlier van Maleizen, Theo en Paul Peeters van Tienen, Marc Buysse van Gent, Honoré Raymond van Hoeilaart, Gilbert Celis van Kessel-Lo, Robert Ramakers van Beringen, Henri Morren van Waver, Frans Vanden Wijngaerden van Leuven, Eddy Balthazar van Brasschaat, Hubert Merckx van Zandbergen, Frans Poleunis van Kapellen, Victor Vandevenne van Beverlo, Armand Franco van Gingelom, Jan Aets van Lier, Roland Renard van Deurne, Harry Roekeloes van Koekelberg, Francis Vandervondelen van Evere, Philippe Boutens van Kortrijk, Jean-Jacques Versyp van Brugge, Jean-Marc en Jacky Wielandts van Dendermonde, Dany Swaelens van Sint-Genesius-Rode, Johnny Haelterman van Liedekerke, Erik Decloedt van Torhout, Willy De Bock van Kwaremont, J. De Scheerder van Antwerpen, Gilberte van Slembrouck van Antwerpen, André De Brouwer van Maleizen, Georges van Duyvenboden van Oostende, Lutgart Nyssen van Tongeren, Raoul Syx van Sint-Niklaas, Robert Parein van Vilvoorde, Raphael van Waesberghe van Gent, Firmin De Bock van Puurs, Lisette Verbruggen van Holsbeek, Erik De Meyere van Sint-Amandsberg, Georges Decroix van Kortrijk, Willy Caudron van Aalst, Jonny Wauters van Schoten en E. De Wilde van Brussel.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR

Marcel De Meuter, Ongena straat, 13, Jette (Brussel) zou graag willen korresponderen met Kuifjeslezers uit om het even welk land. Marcel verzamelt postzegels.

Arthur Matti, Heempadssingel, 251, Rotterdam (Nederland) wenst te korresponderen met een jongen van 13 jaar uit Belgie of Frankrijk, liefst in het Frans.

Marcelle Grutman, Markt, 28, Maaseik, zou graag korresponderen met een meisje van 15 à 16 jaar uit Belgisch Kongo in het Nederlands of het Frans. Haar hobbies : punten en prenten ruilen.

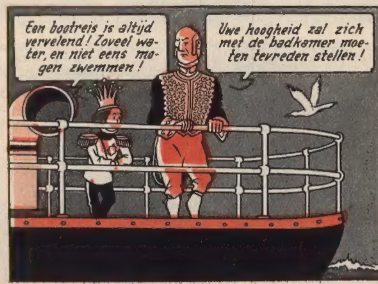
W. Vanderperre, Geluwestraat, 34, Menen (15 jaar), interesseert zich voor alles en nog wat en zou liefst in kontakt komen met een lezer uit Amsterdam.

Hilde Boschet, Markgröningen, Helene Lange Schule, Würtenberg (Duitsland) is 17 jaar en op kostschool dicht bij Stuttgart. Zij studeert voor onderwijzeres, houdt van oude muziek (Bach), geschiedenis, sport en lezen. Zij verzamelt platen van beroemde schilderijen en zou graag korresponderen met iemand met dezelfde hobbies.

Gertrud Gally, Bundorf, Kr. Hofheim, Unter-Franken (Duitsland) is 16 jaar en studeert sinds twee jaar Engels. Zij zou graag in het Engels korresponderen. Zij leest graag, en houdt van fotografie.

Ria Mogin, Speyer/Rhein, Internat St. Magdalena (Duitsland) is 16 jaar en op een strenge kostschool. Zij houdt van film en geschiedenis en zoekt een goede penvriendin.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

HUN SPECIALITEIT

DE kolonel ondervroeg zijn nieuwe soldaten. Hij wou weten welk ambacht ze uitoefenden in het burgerlijk leven, om hen op de beste manier in het leger te kunnen gebruiken. Toen het de beurt was aan Jules, en deze al hakkelend zijn beroep wou opgeven : « T...t...t...t... », zei de kolonel : « Jij bij de mitrailleurs ! »

(Walter Dockx, Mechelen.)

★

MANNEN OP DE MAAN

Jantje : Vader, wonen er mensen op de maan ?

Vader : Ja, Jantje. Zeker zoveel als op de aarde.

Jantje : Wat moet het daar dan een gedrang zijn, vader, als het halve maan is !

(Geraard Banchaert, Gent.)

★

MIST

KEESJE ging 's morgens naar school. Er hing een dikke mist over de straat. Even later komt Keesje dolblij binnen gesprongen al roepend :

— Moe, de school is verdwenen !

(Dany Swaelens, Sint-Genesius-Rode.)

DE SLIMMERD

Dame : Wat doe je op school, ventje ?

Jongen : Wachten tot ze uit is !

★

EEN OPTIMIST EN EEN PESSIMIST

Er waren eens twee vliegen, die samen in een melkkan vielen. De ene was een pessimist en de andere een optimist.

De eerste zei : Al dat gespartel helpt ons niet ! en zij vouwde haar vleugels samen en verdronk.

De andere echter bleef de hele nacht door spartelen. Toen de zon opging had zij grond onder de voeten : boter !

(Walter Chabot, Mechelen.)

MENU

FIERHEID

Fiere vader : Al wat mijn zoon schrijft wordt door honderden mensen gelezen en zelfs verslonden.

Vriend : Schrijft hij dan romans ?

Vader : Neen, de menu's voor een restaurant !

(Frank Verstraeten, Antwerpen.)

★

SIGARETTEN

Klant : Mijnheer, vroeger waren deze sigaretten veel groter !

Winkelier : Dat klopt, maar de fabriek die ze maakt heeft bemerkt dat men het laatste stuk altijd weggooit, daarom hebben ze ze dan maar wat korter gemaakt.

(Frits Ab, Den Haag, Nederland.)

De test van de week :

WIE WIL ER DOKTER WORDEN?

GEEN mooier beroep dat dit van geneesheer maar het is niet alleen een beroep, het is een roeping. Wie er zich niet toe geroepen voelt, mag dit beroep niet aanvaarden ook al heeft hij er de hersens voor.

Antwoord met JA of NEEN op de gestelde vragen en het totaal zal je zeggen of je al dan niet geschikt zou zijn om een goed geneesheer te worden.

1. **Is een geheim je heilig ? . . . .**
2. **Ben je menselijk en toon je veel begrip voor andermans zorgen ? . . . .**
3. **Gaat bij jou plicht steeds voor vermaak ? . ...**
4. **Interesseer je je oprecht voor anderen ? Tracht je steeds anderen te helpen in de mate van het mogelijke ? . . . .**
5. **Je vriend is gewond. Bewaar je je koelbloedigheid om hem de eerste zorgen toe te dienen? Weet je hem weer op te monteren? ....**
6. **Je kameraden gedragen zich anders dan jij. Kan je je mond houden en oefen je geen kritiek op hen uit ? . . . .**
7. **Je vriend vraagt je een dienst. Je bent er echter van overtuigd dat het een SLECHTE dienst zou zijn. Durf je dus weigeren, zelfs al moest je daardoor je vriend verliezen ? . ...**
8. **Geloof je vast dat je een ernstig geval steeds eerst moet behandelen, zelfs al heb je daarvoor geen loon te verwachten ? . . ..**
9. **Wanneer je bij de dokter bent, volg je dan al wat hij doet zeer aandachtig ? . . . .**
10. **Wil je geneesheer worden uit ideaal of meen je dat het een beroep is waarmee men vlug. rijk wordt ? . . . .**

Totaal . . . .

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

?

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan kreeg de opdracht de piloten van de basis van Goyaz op te leiden om de « Blauwe Driehoek » te besturen. Hij voelt dadelijk dat er iets niet in de haak is op de Braziliaanse vliegtuigbasis...

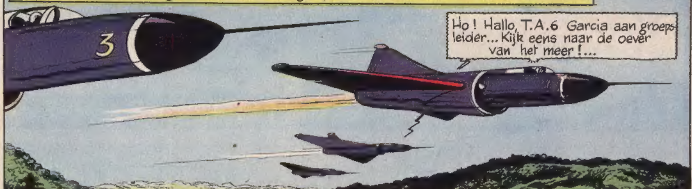

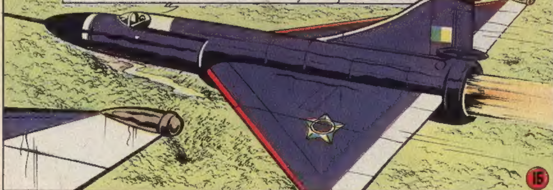

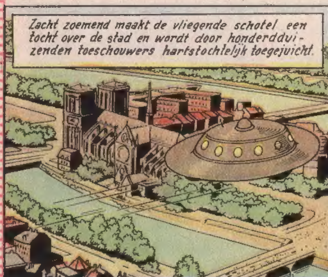

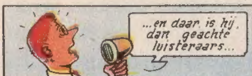
(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

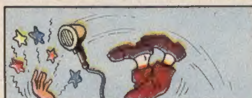
Terwijl de Franse hoofdstad zich gereedmaakt om de Marsbewoners feestelijk te ontvangen, geraken Suske en Wiske in handen van de spionnen.

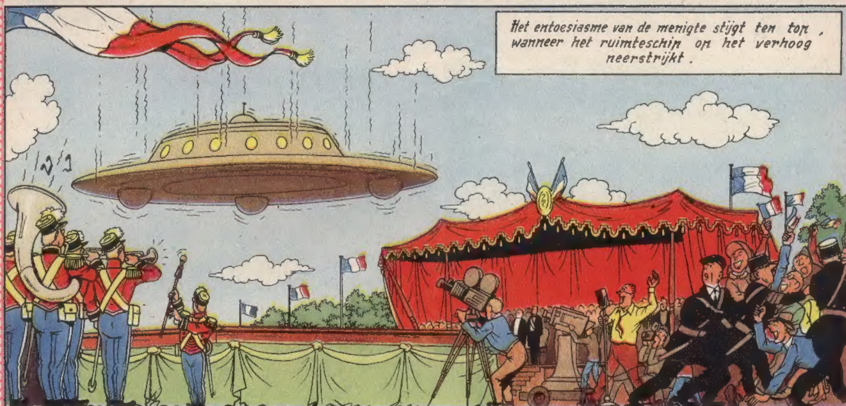

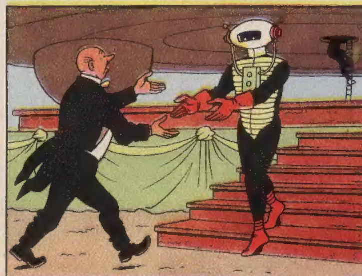

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

VAN HET ENE REKORD NAAR HET ANDERE

HET jaar dat we achter de rug hebben was er een van sensationele sportieve prestaties en dit is niet zó verwonderlijk, omdat 1955 het jaar vlak voor de Olympische Spelen was. De Olympiade heeft inderdaad dit jaar te Melbourne in Australie plaats. De beste atleten ter wereld zullen daar met elkaar wedijveren en ongetwijfeld topprestaties leveren.

MOENS ROGER

ROGER MOENS ZAL ONZE KLEUREN HOOG HOUDEN

DE namen van de atleten welke wij naar de Olympiade zullen sturen kan ik nog niet meedelen, maar het staat vast dat Roger Moens er bij is. Hij is immers de rekordman voor de 800 meter vlak en werd verkozen als zijnde onze verdienstelijkste atleet van het jaar 1955. Er waren nochtans veel kandidaten. We hadden o.m. Stanneke Ockers die toch de titel van wereldkampioen in de wacht sleepte en dus een zeer grote prestatie leverde. De inspanning welke Roger Moens moest leveren was echter nog groter en het comité meende, terecht, dat het moeilijker was het rekord over de 800 meter te breken dan wielerkampioen te worden.

Inderdaad. Roger Moens brak het rekord van de Duitser Harbig dat zo maar eventjes zestien jaar rotsvast op diens naam stond! Vele atleten hebben er een aanval op gewaagd en eindelijk is het dan onze Roger Moens gelukt het neer te halen.

OPGEPAST VOOR DIE HARDLOPER!

NAAR het schijnt is Moens nog niet tevreden. Hij liep de 800 meter in 1' 45" 7/10 wat één sekonde minder is dan Harbig. Toch denkt Moens er niet aan op zijn lauweren te rusten en wil van 1956 « zijn » jaar maken.

Hij wil het wereldrekord over de 880 yards en de 1.000 meter kloppen en bovendien zijn eigen rekord over de 800 meter vlak verbeteren!

Geen kleinigheid, zoals je ziet.

Weet je dat onze beste atleet werkzaam is bij de gerechterlijke politie? Ja, wie het met Roger Moens aan de stok krijgt zal zijn heil niet moeten zoeken in de vlucht!

HIJ OEFENT ZICH IEDERE DAG

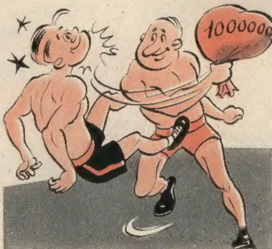
MOENS oefent zich iedere dag en is niet van plan zijn mooie rekord vlug te laten ontglippen. Liefst van al zou hij zijn prestatie in Duitsland nog eens willen herhalen.

Waarom?

Omdat Harbig en zijn vrienden niet geloven in het rekord van Roger Moens. Zij beweerden zelfs dat het er niet regelmatig toegegaan is...

Dat is natuurlijk onjuist en onze atleet zei:

— Om hen te overtuigen zal ik die 800 meter nog eens lopen maar dan voor

Duits publiek! Dat is een sportief en kranig antwoord en wij wensen onze atleet veel sukses. Wij wensen hem vooral veel geluk tijdens de Olympiade in het land van de kangoeroes!

ALTIJD BETER?

GASTON Reiff die verschillende rekords hield, zag ze in het afgelopen jaar smelten als sneeuw voor de zon. Het rekort over de 2.000 meter kon het langst weerstand bieden maar moest er ten slotte op 2 oktober toch aan geloven.

Het was de Hongaar Roszavolgyi welke op die dag het rekord van Reiff verpulverde met 4" 8/10. Geen kleinigheid, als men bedenkt dat de rekords soms slechts met enkele tienden van een sekonde worden geklopt!

Denk niet dat alléén Gaston Reiff dat pech heeft. Het is het lot van alle grote kampioenen. Een nieuw rekord wordt gevestigd en men gelooft telkens weer dat daarmee de grens van het menselijke kunnen is bereikt en komt... bedrogen uit.

Herinner je de prachtatleet Gunder Haeg en denk even aan de grote Zatopek, de « lokomotief ». Beter dan die twee kon het niet en toch...

Het rekord over de 5.000 meter had veel liefhebbers in 1955 en niet minder dan vijf titelhouders volgden elkaar op. De 13' 51" 2/10 van Kuts werden er 13' 40" 6/10 voor de Hongaar Sandor Iharos.

Eventjes tien sekonden minder dus!

Of het daarbij nu zal blijven? Ik twijfel er sterk aan!

Laat me toe dit artikel te besluiten met m'n diepe bewondering uit te drukken voor al de atleten welke sportief met elkaar kampen, niet voor geld maar eenvoudig om de eer.

Luc Varenne

● **Arsenal, de voetbalploeg die in 1925 de stopperspil in het leven riep, staat weer in het brandpunt van de belangstelling. Deze Londense klub nam inderdaad een « ademhalingsexpert » in dienst. Deze zal de voetballers in een kursus, die zeven weken duurt, leren hoe ze op de juiste wijze moeten ademen. De voetballer, aldus de expert, die tijdens de match volgens mijn aanwijzingen ademt, zal zich in veel prettiger stemming voelen en véél vlugger zijn dan de anderen.**

● **Volgens enkele sportreporters is de 22-jarige Miloch Milutinovic, van Partizan Belgrado op weg een van de beste voorspelers van Europa te worden. Voor deze titel komen de Hongaren Puskas en Kocsis ook ernstig in aanmerking evenals de Joegoslaaf Vukas. Ze zijn echter alle drie ouder dan Milutinovic (zijn landgenoten noemen hem de « blonde artist ») zodat het best mogelijk is dan deze laatste ten slotte de titel krijgt.**

● **De Engelse krant « News Chronicle » schreef een referendum uit om te weten aan welke sport de lezers hun voorkeur gaven. Voetbal kwam op de eerste plaats met 26 %, dan volgde cricket met 20 %, vervolgens boksen, tennis, atletiek, zwemmen, schaatsen, paardensport. Voor wielrennen, autorennen of rugby was er haast geen belangstelling (8 %).**

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

WIJ REIZEN OM TE LEREN

DE Foeniciërs waren dus echte zeerobben en niet bang van een lange zeereis vol avonturen. Schepen, havens, zeeën en avonturen! De jongelui van toen waren niet anders dan die van nu en ook zij droomden van verre reizen naar onbekende, wondere landen. De jonge Mikal zette zijn droom in werkelijkheid om en voer van de Middellandse naar de Rode Zee, om het Afrikaanse vasteland heen. We volgen hem op die tocht. Denk niet dat het een pretje zal worden want een zeeman moest in die tijd honger en dorst lijden, de hitte en de koude trotseren. Nooit was hij er zeker van zijn doel te bereiken.

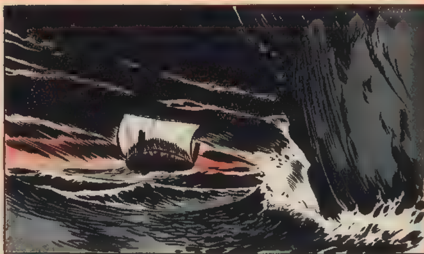
1. — IK WORD ZEEMAN

MIKAL werd zowat 600 j. v. Christus geboren te Byblos (ten noorden van het huidige Beiroet) een haven van cederhout en Egyptische papyrus. Jabarhal, z'n vader, maakte mooie aarden potten. De pottenbakkerij interesseerde Mikal niet, hij zwierf hele dagen langs de haven. Oom Jehaumelek was reder en met hem mocht Mikal soms een eind mee in zee. Hij kon roeien als een volwassen matroos en [illegible] hoog en heilig [illegible] zeeman zou worden.

2. — NAAR CARTHAGO

TOEN Mikal achttien was, werd hij aangemonsterd door kapitein Eshmoen-Ezer, een energiek en bekwaam man. Nauwelijks stond Mikal aan dek of de kapitein zei hem : « We varen morgen naar Carthago en stellen ons onder het bevel van een man die Haonnon heet. Het is een zeeman die geen grapjes duldt, knoop dat goed in je hersens. We zullen een verre tocht ondernemen en niemand weet wat we onderweg zullen ontmoeten. Indien je bang bent, mag je nu nog van boord gaan. » — « Ik ben niet bang, ik blijf », antwoordde Mikal.

3. — DE ZUILEN VAN HERCULES

DE tocht naar Carthago verliep opperbest. Ze verlieten die machtige en mooie stad in westelijke richting en Mikal, die heel snugger was, merkte al spoedig dat men schijnmanœuvres uitvoerde om de vreemde schepen op een dwaalspoor te brengen. « Waarheen varen we? » vroeg hij aan een oude zeeman. — « Ssst! Dat is een geheim! » En op een avond zag Mikal de Herculeszuilen (Gibraltar). De schepen voeren door de zeestraat in een onbekende oceaan.

4. — ZIJN DAT MENSEN?

STEEDS drukkender werd de hitte maar toch ging het verder zuidwaarts. Het schip van Eshmoen-Ezer voer op kop. De anderen waren ver achter gebleven. Op zekere dag ontscheepte men op de kust van het onbekende land en Mikal zag vreemde wezens. Ze kropen op de bomen en gooiden kokosnoten naar de zeelui. « Zijn dat mensen? » — « Neen, dat zijn apen », zei de kapitein.

5. — ALTIJD VERDER

MAANDEN verliepen, de maanden werden een jaar, twee jaar, drie jaar... en nog steeds voeren ze rond de kust van Afrika. De zon die eerst links van hen opkwam, rees nu 's morgens rechts op. Zonderling! Ze hadden nog maar twee schepen. Op een morgen zagen de Foniciërs een dorp uit strohutten en mensen met een donkere huid... Er was de honger en de dorst die iedere dag meer kwelde. Waar waren ze? Ze waren in de Rode Zee en Egypte was vlakbij. De onverschrokken Foeniciërs waren rond Afrika gevaren.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

In een van de zakken die hij gestolen heeft ... vindt Karal de tiara en zet ze op het hoofd

Verschillende dagen na deze gebeurtenissen keren de twee gezanten, die naar de Parthen werden gestuurd, naar hun vertrekpunt terug: een machtige vesting aan de grens van het koninkrijk van Oribal. Daar wacht hen sedert weken een zeer hoog personage... de grootvizier!

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

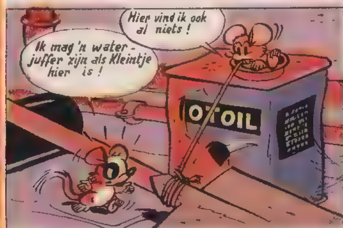
GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

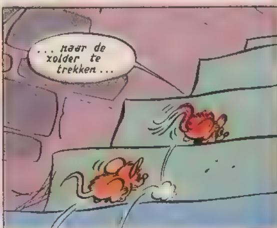

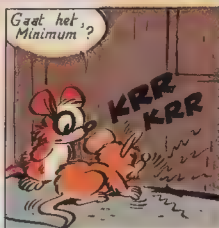

ZOETHOUT...

DOET MIRAKELS

GENEEST ALLE PIJN, PARFUMEERT DE TABAK, BLUST PETROLEUMBRANDEN

HET GEBEURDE IN HOLLAND IN 1946. DOKTER REVERS, GENEESHEER VAN EEN KLEINE STAD, VERZORGDE SEDERT ENKELE MAANDEN EEN ZIEKE VOOR EEN MAAGZWEER. AL DE MIDDELEN WELKE HIJ BEPROEFDE BLEVEN ZONDER RESULTAAT, EN HIJ DACHT ER ERNSTIG AAN ZIJN PATIENT TE OPEREREN. DEZE LAATSTE VOELDE DAAR WAARSCHIJNLIJK NIET VEEL VOOR, WANT GEDURENDE TWEE WEKEN LIET HIJ NIETS MEER VAN ZICH HOREN.

Zoethout wordt verkocht in blokken van 5 kg en kan voor alles gebruikt worden.

TOEN kwam hij opnieuw naar de dokter toe en riep vrolijk :

— Ik ben genezen !

— Misschien ben je wat haastig, vriend, om dat te zeggen. Maar kom, wij zullen je radiograferen, dan weten wij waaraan ons te houden.

Toen Dr Revers de radiografie zag, meende hij te dromen : de maag van zijn patient was perfekt in orde !

— Hoe heb je dat gedaan ? Wat heb je genomen ? vroeg de dokter.

— De dorpsapotheker heeft mij dit drankje gegeven.

Bij deze woorden overhandigde de patient aan de geneesheer een flesje met een bruine vloeistof. Dr Revers las : anijs, ijzer en succis liquiritiae.

— Anijs en ijzer kunnen geen maagzweren genezen, zei de dokter. Zou het dan het derde produkt zijn, dat niets anders is dan het sap van zoethout.

Zoethout, zegt die naam je iets ? Misschien niet en toch ken je die zwarte stokken heel goed. Men noemt ze ook kalissiehout. Zo je de stokken niet kent, dan heb je beslist de dropjes al gesmuld, die bereid worden uit het sap van zoethout.

Dr Revers beproefde dit nieuwe geneesmiddel ook op andere patienten en behaalde mooie resultaten. Hij noteerde zijn bevindingen zorgvuldig en publiceerde ze na enige tijd. Duitse en Zwitserse dokters beproefden het zoethout eveneens en ook hun resultaten waren bevredigend. Het is aldus dat het zoethout in 1948 zijn intrede deed in de medikale wereld.

VAN ALEXANDER TOT NAPOLEON

WANNEER je grootmoeder leest dat het zoethout pas sedert 1948 ingang heeft gevonden in de geneeskunde, zal ze meewarig het hoofd schudden. Zij immers kent het gebruik van het kalissiehout net zoals haar moeder en haar grootmoeder het kenden. Inderdaad, men kende en gebruikte het zoethout van in de verre oudheid reeds als geneesmiddel. Toen lord Carnavos het graf van Tutanchamon opende, vond hij daarin ondermeer een zoethoutwortel. Ook

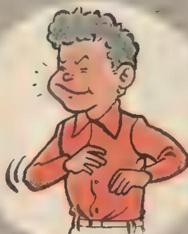

de Egyptische hiërogliefen vermelden het kalissiehout. Van de Griekse geschiedschrijvers weten wij dat de soldaten van Alexander de Grote in hun ransel kalissiehout meedroegen, waaraan ze zogen als ze maagpijn hadden. De soldaten van Napoleon knoopten aan bij de traditie van de oudheid, want ook zij marsjeerden niet zonder zoethout in hun ransel. Napoleon zelf had steeds een flesje zoethoutwater bij de hand. Napoleon leed aan een maagkwaal en toen hij verbannen was op het eiland Sint-Helena, kon men op zijn nachttafel steeds een grote fles zien met een bruine vloeistof : aftreksel van de zoethoutwortel. Het was het énige geneesmiddel dat hem voor een tijd van zijn pijn verloste.

Wist je dat het zoethout in grote hoeveelheden gebruikt wordt in de tabakindustrie ? In al de tabak met een « Amerikaans smaakje » is zoethout gemengd. Sommige mengsels pijptabak bevatten 5 % zoethout. De pruimtabak tot 20 %.

WAAR IS DE BRAND ? HIER ! WAAR ZIJN DE POMPIERS ? HIER !

JE denkt nu (vanzelfsprekend) dat de brand te blussen is met bier, maar dat wordt een tegenvaller ! Voortaan blust men de branden met zoethoutwater ! Geloof het of geloof het niet, maar met zoethout blust men branden. De uitleg is zeer eenvoudig : zonder zuurstof moet het vuur uitdoven. Het is immers daarom dat men het begin van een brand steeds moet doven door er een deken over te gooien. Een blusapparaat werkt volgens hetzelfde principe. Het schuim, dat men uit het blusapparaat spuit, dekt het vuur, sluit het zodanig af dat het geen zuurstof meer kan krijgen en bijgevolg uitdooft. Weet je dat er in ieder blusapparaat zoethoutpoeder steekt ? Waarom ? Omdat het zoethoutpoeder geweldig schuimt ! Het geeft een zeer dik en dicht schuim en dooft zowel een kleine brandhaard als het geweldig vuur van een petroleumput. Het is omdat het

zoethoutpoeder schuimt, dat het ook gebruikt wordt in sommige brouwerijen. Men heeft het ook nodig voor de ontwikkeling van foto's, in de kartonnijverheid, voor de cementering van metalen en in de kwekerijen van paddestoelen.

SLECHTS VIJF FABRIEKEN OP DE WERELD

ER zijn slechts vijf fabrieken op de wereld waar men het sap uit de zoethoutwortel trekt. De belangrijkste bevindt zich in de Verenigde Staten. Zij verwerkt 7/10 van de wereldproduktie. Twee andere fabrieken liggen in Frankrijk, te Nîmes en te Marseille, die 2/10 voor hun rekening nemen. Verder is er nog een kleine fabriek in Spanje en een in Turkije. Het verwerken van de zoethoutwortel gebeurt op de klassieke wijze. Het hout wordt gepletterd, verhit, tot een brij verwerkt, gedroogd, in blokken gekapt en verkocht.

Zoethout noemt men de gedroogde, al of niet geschilde wortels van de glycyrrhiza glabra, een kruidachtige plant die tot de vlinderbloemfamilie behoort, en in het wilde groeit in Spanje, Turkije, Griekenland en Rusland. Men heeft reeds vaak getracht het zoethout te telen, maar dat gelukte tot nog toe niet. Het metodisch gekweekte en geplante zoethout groeit niet en geeft erg bittere wortels. In Amerika b.v. slaagt men er helemaal niet in de zoethoutwortel te telen. Het beste zoethout komt uit Turkije en Griekenland. De Franse zoethoutindustrie is de belangrijkste van Europa en neemt nog ieder jaar in omvang toe. Zij exporteert sap, poeder, drop en zoethoutstokken naar vele landen van de wereld. Holland is echter de grootste verbruiker van zoethoutstokken en van de dropjes.

Ik ben er van overtuigd dat je al meer dan één zakje dropjes hebt gesmuld, zonder te vermoeden dat dit snoepgoed zijn eigen en zeer eigenaardige geschiedenis heeft.

DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGÉ

KORTE INHOUD

ONZE drie vrienden hebben de kans gezien in een pantserwagen te wippen en ze rijden daarmee de vrijheid tegemoet. Zo hopen ze ten minste... De Borduurse politiemacht heeft opdracht gekregen de vluchtelingen te allen prijze bij de kraag te vatten. Hiertoe worden alle middelen aangewend, zelfs het kanon spreekt z'n woordje mee!

Ik heb altijd gezegd, dat dit model van kanon nog nog niet helemaal op punt gesteld was.

Hoera! Hij komt tot bewustzijn. Tryfonius, mijn beste oude Tryfonius! Ik ben het, beste vriend!... Wij zijn gered!...

Ha?...

Mijn regenscherm... Heb je mijn regenscherm?

Je regenscherm, bommen en granaten! Alsof het nu het moment ware om zich om een regenscherm te bekommeren!

Maar neen, sapristi! Ik heb het over mijn regenscherm! Je hebt het toch niet verloren?...

Wel ja, wij hebben je paraplu verloren... Te Geneve, op het ogenblik van het vertrek.

Ha! Des te beter! Ik vreesde al dat jullie mijn regenscherm zouden verloren hebben... Want, hee... zie je, ik heb er mijn plannen in verborgen!

Je plannen?...

Neen, niet mijn tanden, maar de definitieve plannen van een supersonischtoestel! Ik had de plannen op mikrofilms in de stok van mijn paraplu verborgen... Je ziet wat een ramp het geweest ware, indien mijn paraplu verloren was ...

Maar...

Wat zijn dat voor dinges op de weg recht voor ons?...

MIJNEN!!!

Te laat! Stoppen is onmogelijk... Wij zullen in de lucht vliegen!... AAÏ!... AAÏ!... AAÏ!...

Bij de snorren van Plekszy-Gladz! Wie heeft me die rommel in de hand gestopt?... Dat is sabotage, niets anders dan sabotage!...

Mijnen?... Wat vertel je me daar? Wij zouden toch in de lucht gevlogen zijn... Maar, nu wij het toch over in de lucht vliegen hebben, ik hoop dat deze dingetjes hier onschuldig zijn... Er ligt er een hele kist van aan mijn voeten...

Dat?...

Dat zijn "thunderflashes", die bij oefeningen gebruikt worden. Wanneer men ze ontsteekt ontploffen ze met een lawaai van alle duivels en... Lieve hemel, ik droom toch niet...

De grens!... Wij komen aan de grens...

TZHÔL

Wat een ramp! Ditmaal heeft men ons de weg voor goed afgesneden!...

(Wordt voortgezet.)

GROTE PRIJSVRAAG VAN H

DE RESULTATEN

ZOALS ieder jaar kende onze Grote Prijsvraag een reusachtig sukses. De formulieren stroomden bij duizenden binnen. De correcties en de schifting waren daarom erg moeilijk en duurden wat langer dan gewoonlijk.

Veel deelnemers dus ook veel juiste antwoorden. Niet minder dan negenhonderd deelnemers behaalden het maximum aantal punten of vijftig op vijftig. Zeshonderd drie en negentig deelnemers behaalden negen en veertig punten. In het totaal zijn er 1.609 concurrenten die het maximum aantal punten behaalden of er slechts één verloren.

Onze lijst voorziet slechts 1.251 geschenken ! Om te voorkomen dat slechts een deel van al diegenen, die 49 punten verwierven, een prijs zouden krijgen, hebben we nog 358 mooie prijzen aan de geschenkenlijst toegevoegd.

Hier volgt dan de lijst van de eerste tweehonderd winnaars. De anderen zullen persoonlijk verwittigd worden. Het is dus onnodig te schrijven. Indien je bij de 1.609 winnaars bent, dan krijg je een briefje en natuurlijk ook je geschenk.

Onze hartelijkste gelukwensen aan al de winnaars en ons medevoelen met de anderen. Ze mogen zich echter niet laten ontmoedigen. Een volgende maal hebben ze beslist méér geluk !

LIJST DER WINNAARS

WINT DE FIAT 1100 B :

Jean-Pierre VAN VAERENBERG, van Kortenberg

WINT HET TELEVISIETOESTEL « PHILIPS » :

Philippe HALFLANTS, van St-Genesius-Rode

WINNEN EEN ELEKTRISCHE TREIN « FLEISCHMANN » :

VAN LANTSCHOOT Eeklo

CARRETTE St-Gilles (Brussel)

WINNEN EEN AJAXFIETS, TYPE KUIFJE :

Agnes VERDONCK, Eeklo - Marie-Cecile JANCLOES, Verviers. Karel HERTOGS, Ukkel - Gerda VAN LANTSCHOOT Eeklo. - Martine AERNAULT, Brussel Mario ARMELLIN Fayt-lez-Manage. - Eddie VAN LANTSCHOOT, Eeklo Pierre MICHEL, Verviers. - Jean RAMACKERS, Namen Jeanne RIES Luik.

WINNEN EEN RADIOTOESTEL « PHILIPS » : Evelyne STIEVENARD, B.P.S. 3 F.B.A. Jean DECLERCK, Namen Philip VANDRESSE, Namen. - Robert NARINX Brussel - Claude THIBAUT, Charleroi-Noord VAN JEAN c/o WIELANT, Brussel - Andre HOBUS, Schaarbeek Jean-Marie BARDIAU, St-Gilles (Brussel). - Pierre THOMPSON, Vorst (Brussel). Gaetano JANNONE, Ukkel (Brussel)

WINNEN EEN SPAARBOEKJE VAN DE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS MET 1.000 F. : Luciano JANNONE, Ukkel (Brussel). - Nicole JOORIS, Wezembeek-Oppem - Georgy DUBUISSON, Leuven. - Eline UBAGHS, Ukkel (Brussel) - Tierry JOORIS, Wezembeek-Oppem Lucien JACQUET, Charleroi Simone JANCLOES, Verviers - Cezina BOORSMA, Berchem Antwerpen Raymond RIEKE, Elsene Didier DE FAILLY Godinne. - Andre POOT, Schaarbeek Mark JANSSEN, Luik Daniel DELVILLE, St-Gilles (Brussel) - Jean Pierre HUBERT, Bergen Henri DE SAEDELEER, Elsene. Claude PANAGET Ukkel - Albert LEYN, Spa - Thierry GIAVELLI, Antwerpen Daniel HERTOGHE, Antwerpen Arlette DE CORTE, Antwerpen. Marie José VAN GANG, Vorst. - Robert DELECHAMBRE Etterbeek - T. de VINCK de WINNEZEELE, Antwerpen Jacques, Alexis PATINY Waver. - Robert VAN EYCK, Vorst Denise COOLS, Brussel. - René DE RUBINAT, Marcinelle Jean-Luc VAN DER MAREN, Doornik. - Gerard SMITS, Dion-le-Mont. - Michel DEBEFVE, Genval. - Frederik VAN IMMERSEEL, Strombeek-Bever. - Anne-Marie GENIN Bierges-lez-Wavre. - Paulette HUBINONT, Doornik. - Marcel HUBERT, Couillet. - Claude ROBERT, Morlanwelz. - Jules LAMY, Goyet (Namêche). - Guy RAMACKERS, Etterbeek. Pierre-Alexis FONTEYNE, Pecq. - Jacques VERBAKEL, Evere. Elis LE FEVERE de TENHOVE, Ukkel. - Pierre VAN GOETHEM, Schaarbeek. - Christiane DARDEL, Ukkel. - Roger GERARD, Vorst Karel GOFFIN, St-Pieters-Woluwe. - Jean-Marie BISSOT, Ensival - Yves DARDEL, Ukkel. - Elie DURIEUX, Erbisœul. Jean-Paul VANDER JEUGHT, Elsene Jean-Claude HENQUEZ, Antwerpen. - Thierry BROUWERSTITS, St-Pieters-Woluwe.

DE FIAT 1100 B EERSTE PRIJS VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG WERD GEWONNEN DOOR J.-P. VAN VAERENBERG

ONZE vriend, Jean-Pierre Van Vaerenberg, is een gelukkige jongen. Hij haalde het maximum aantal punten voor onze Grote Prijsvraag. De bijkomende vraag beantwoordde hij met 67 kg 375 hij wint dus de prachtige **Fiat 1100 B.**

Toen wij hem van harte feliciteerden hebben wij hem natuurlijk een paar vraagjes gesteld. Allereerst wilden wij weten hoe oud hij was.

Jean-Pierre werd geboren op 10 mei 1946, hij is dus bijna tien jaar Hij heeft twee broers en gaat in Brussel naar school. Hij houdt het meeste van de tekenles. Hij interesseert zich erg voor vliegtuigen en tekent in zijn vrije tijd. Voor het ogenblik leest hij heel veel en het spreekt vanzelf dat hij graag « Kuifje » leest !

Nogmaals bravo, Jean-Pierre !

8. 10 AJAX-fietsen

ET SUPER KUIFJE 32 BLZ.

WINNEN EEN TENT « GOVERNOR », 2 PERSONEN : Viviane DELPORTE, Schaarbeek. - Andre DELPORTE, Schaarbeek. - Alain BARDO, Lissabon (Portugal). - Roger SYMONS, Antwerpen. - Gerard SOUREN, Brussel - Fernande SMITS, Antwerpen. - Armand COLART, Brussel II. - Jean-Claude PIERQUIN, Gent. - Alfons VAN DOOREN, Moustier-sur-Sambre. - Nicole RUCQUOY, Vorst. - Chantal MOENS, Gent. - Jacques CREVECOEUR, Luik. - Jacqueline DE SMEDT, Brussel II. - Jacques VERSTRAETEN, Antwerpen. - Lucien DUMONT, Chatelineau. - Godelieve PEETERS, St. Mariaburg (Antwerpen). - Simone LEYH, Spa. - Jacques BOURGEOIS, Jumet. - Philip AERNAUT, Brussel. - Francine LAUSBERT, St-Pieters-Woluwe. - Claude HERTOGS, Ukkel. - Jean-Pierre DEVOS, Etterbeek. - Marcel HELIN, Itterbeek. - Regina D'HOOP, Ukkel. - Claude BROUWERS, Elsene.

WINNEN EEN HELVA UURWERK, TYPE KUIFJE : Gabriel BERTEYN, Hollain. - Gerard D'HOOP, Ukkel. - Henriette LECLERC, Verviers. - Jean-Pol SCAILLET, Fontaine-l'Evêque. - Yves GLOTZ, Waudrez. - Pia CATTARINICH, Brussel. - Serge BRABANT, Huppaye. - Emiel MARECAUX, Doornik. - Alain D'HOOP, Ukkel. - Helene MIGNOT, Brussel.

WINNEN EEN SPAARBOEKJE VAN DE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS MET 500 F. : Jacques DALLEMAGNE, Huy. - Amanda HEKKERS, Profondeville. - Armand BOUCHEZ, Nimy - Robert PAQUET, Westende. Suzanne VERSTRAETE, Ouderghem - Hubert GRUMBERS, Brussel. - Willy VAN HOOYDONCK, Merksem (Antewerpen). - Bernadette CARREER, Brugge. - Chantal DE SCHEEMAECKER, Schaarbeek. - Jacques VAN DIEREN, Antwerpen. - Yves DEFRANGE, Brussel II. - Myriam VAN ZEEBROECK, Grez-Doiceau. - Etienne VAN DER MAREN, Doornik. - Christiane CAPELLE, St-Pieters-Woluwe. - Roger PHILIPPOT, St-Lambrechts-Woluwe. - Claude VAN GALLEBAERT, Brussel. - Josee JANSSENS, Luik. - Jacqueline LEMAIRE, St-Pieters-Jette. - Luc CAMBIER, Schoten. - Joseph GILSON, Bra-sur-Lienne (Luik) - Jean-Marie de LESTRE, Waasmunster. - Jean-Jacques ROBERT, Antwerpen. - Jules ANDRE, Frameries. - Michel RENARD, Basècles. - Michel VERVOTTE, Montigny-le-Tilleul. - Isaak STOQUART, Quaregnon. - Michel HERTOGHE, Antwerpen - J.-P. VANHALSBERGHE, Sint-Lambrechts-Woluwe. - Anne-Marie HILL, Sint-Lambrechts-Woluwe. - Jan GERVY, Brussel IV. - Robert LEEMANS, Brussel. - Axel D'HOOP, Ukkel. - Fernand ZIMMER, Marchienne-au-Pont. - Pilippe LAMARCHE, Luik. - Rony MATTYS, Lier. - Jacques NAVEZ, Marcinelle. - Emiel DANSART, Ukkel. - Claudine RAIMOND, Kortrijk. - José de SOUSA PEREIRA, Porto (Portugal). - Robert DAILLY, Antwerpen. - Tomy FRIOB, Luxemburg (stad Gr.-Hertogdom). - Leo DENIS, Verviers. - Claudine JANSSENS, Roux. - Raymond JACOB, Malmedy. - Joseph HUYLEBROECK, Marchienne-Docherie. - Paul SNOECK, Gentbrugge. - Henri de GUELDRE, Charleroi. - Alain STRAETMANS, Ukkel. - Pierre DARDENNE, Sint-Genesius-Rode. - Jaak BERGER, Gilly.

WINNEN EEN GEVABOX VAN GEVAERT : Christiane NARINX, Brussel. - LANGENDRIES, Watermaal. - Pieter SELLESLAGS, Ukkel. - Nicole D'HUART, Wezembeek-Oppem. - Marie-Madeleine DEJONG, Dison. - Jean-Alex MATTON, La Louvière. - Jean GERVY, Brussel IV. - Louise SCHILLEMANS, Mariaburg-Antwerpen. - Jos VERHAEGEN, Merksem - Antwerpen. - René FRENSSEN, Limal. - Michel DELBECQUE, Doornik. - Edward STORDEUR, Ukkel - Guy RENSONNET, Verviers. - Paul HENDERICK, Elsene. - Michiel SWALENS, Brussel II. - Josette WANET, Mont-S.-Marchienne. - John FLEMING, Luxemburg (Gr.-Hertogdom). - Pierre DETRY, St-Lambrechts-Woluwe. - Michel DONCK, Antwerpen. - Henri VIROUX, Ciney. - Roger VAN GORP, Antwerpen. - Martha GOFFIN, St-Pieters-Woluwe. - Martine DE CLERCQ, Gent. - Robert GUISLAIN, Etterbeek. - Daniel GHYS, Vorst. - Christine MICHAUX, Montignies-sur-Sambre. - Danielle GERVY, Brussel IV. - Benoit BRAECKMAN, Teemse. - Françoise RENARD, Tangissart-La Roche. - Michel THYS, St-Lambrechts-Woluwe. - Georges FLEMING, Luxemburg (Gr.-Hertogdom). - Paula TAFFOREAU, Lier. - Alfons WOLLES, Luxemburg (Gr.-Hertogdom). - Marc SCHUMACKER, Luxemburg (Groot-Hertogdom). - Georges D'HUART, Luxemburg-Belair. - Georges DIDERICH, Luxemburg-stad (Gr.-Hertogdom). - Jacqueline FONCKMANS, Vorst. - Valentine HERNAELSTEEN, Brussel III. - Jean JEUTGEN, Luxemburg-stad (Gr.-Hertogdom). - Jean BURTON, Ciney. - Benoit D'HOOP, Ukkel.

★

Enz., enz., enz.
De plaats onbreekt ons om de namen van de andere winnaars te geven. Denk er aan dat wij, volgens artikel nummer 10 van ons reglement, geen enkele prijs ruilen.
Hartelijke gelukwensen aan allen !

ZIEHIER ENKELE VAN ONZE PRACHTIGE PRIJZEN

1. - Een televisie toestel PHILIPS

2. - 100 MICHELIN ballen

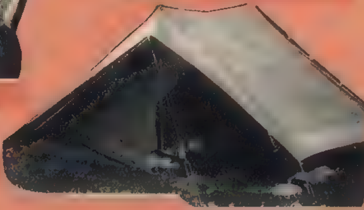
3. - 10 radiotoestellen PHILIPS

4. - 50 GEVABOX

5. - 75 drinkbussen GOVERNOR

6. - 25 GOVERNOR tenten

7. - 10 HELVA uurwerken, type KUIFJE. Een Zwitsers kwaliteitsuurwerk.

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan ontmoette een groep Polen. Ze begeleiden hem tot aan het fort Sint-Michiel. Bij zijn aankomst verneemt hij dat Godfried zo juist vertrok in gezelschap van Otto...

Intussen...

Mijn beste neef, Otto, ik zal nooit je toewijding vergeten. Dank zij jou, zal ik weldra mijn vader kunnen omhelsen !

Je hoeft mij niet te danken, Godfried. Ik moest mijn oom toch helpen je weer te vinden...

Zo, geen enkele van mijn boodschappen heeft hem dus bereikt ?

Geen enkele ! Sinds jaren heeft je vader hemel en aarde bewogen om je spoor terug te vinden. Je kan je wel voorstellen, hoe blij hij was, toen hij vernam dat hij je eindelijk zou weerzien !

Ha ! Die goeie vader ! Op zijn leeftijd nog zo'n verre reis maken ! Het is te hopen, dat die reis hem niet te zwaar viel

Neen, je vader is alleen maar wat vermoeid... Enkele dagen rust zullen hem weer op de been helpen...

De grot is niet ver meer. Ze bevindt zich daar in het rotsgebergte ..

Godfried geeft zijn paard de sporen, terwijl zijn neef grinnikt. .

We zijn er '...

Maar, ik zie het paard van mijn vader niet...

Hm... Ik... Ik zal het waarschijnlijk slecht vastgemaakt hebben... Wij zullen het wel terugvinden in de omgeving...

En nochtans zijn er hier talrijke paardensporen te bespeuren. Ik hoop dat de Tartaren...

Wat vrees je ? Je vader slaapt vreedzaam op een mosbed... Ga gauw binnen .

Vader ! Hier ben ik '...

25
5

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

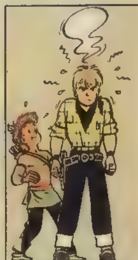
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De twee bandieten kunnen zich meester maken van de revolver van Kid Ordinn en dreigen op onze vrienden te schieten

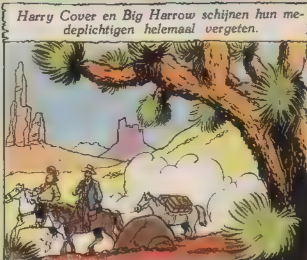

WALTER GEEFT ZIJN OORDEEL OVER

DE LLOYD 600

HET jaar van de automobiel begint niet op 1 januari, doch geruime poos voor die datum. Vermits men met de ingang van het nieuwe kalenderjaar ook met nieuwe modellen wil over de wegen snorren, is dit zeer begrijpelijk. Het Duitse automobieljaar begint met het salon van Frankfort, het Engelse met het Londense autosalon en het Franse autojaar begint met het salon van Parijs. In januari krijgt Brussel pas zijn groot autosalon en hier kan men alles wat er in de autowereld aan nieuws werd gebracht, bewonderen. De Amerikanen profiteren van deze gelegenheid om hun laatste met chroom overladen reuzen, waarin een steeds krachtiger motor steekt, ten toon te stellen.

REEDS enkele weken geleden begon het jaar 1956 en je hebt nog altijd geen spiksplinternieuwe wagen gevonden om aan onze lezers voor te stellen, verweet Walter me. Kom me morgennamiddag halen. ik toon je een karretje dat je nog niet gezien hebt !

Ik ging dus op het afgesproken uur naar Walter toe en was erg benieuwd te zien wat hij in het schild voerde. Op enkele meter van de garage van z'n vader, zag ik een kleine Lloyd staan, een Lloyd met sporen aan de achterkant, grote, en licht gebombeerde achteruit en op de rug het cijfer « 600 » gegrift.

— Haha, lachte ik, de Lloyd voor het jaar 1956. Dat moet de verrassing zijn !

Walter, die me reeds van ver had zien afkomen, kwam me tegemoet en riep :

— Wel, vriend, wat zeg je daarvan ? We hebben geen tijd te verliezen, dus stappen we onmiddellijk in.

De contactsleutel van de Lloyd 1956 schakelt ook de starter in, de positie van de drie versnellingen zijn niet de klassieke en de versnellingsdoos is niet gesynchroniseerd wat een dubbele ontkoppeling vergt. De motor ronkte spoedig en aan dit geronk hoorde ik al dadelijk dat we niet meer met de twee- maar met een viertaktmotor te doen hebben, die afgekoeld wordt door lucht. Dat is dus wel een diepgaande wijziging. De andere veranderingen zijn niet van mechanische aard en hebben slechts betrekking op de presentatie. Je hebt natuurlijk reeds gemerkt dat alle wagens thans met smaak aangebrachte chroomversieringen hebben. De Lloyd « 600 » van 1956 is sneller dan de voorgaande aflevering. We bereiken nu zonder moeite de 80 km per uur en kunnen méér dan 90 km halen. De acceleraties zijn veel beter. De wagen heeft echter, naar onze mening, wat van zijn soepelheid ingeboet.

— Wat denk je van die wagen ? Niet mis, hé ? vroeg Walter.

— Neen, hoor ! De motor is ongetwijfeld veel beter en krachtiger, maar de suspensie is nog zo hard als vroeger. En wat denkt jij er zelf over, Walter ?

— Ik vind het eerlijk gezegd een tof karretje !

MAAK JE EIGEN BOEKENREK

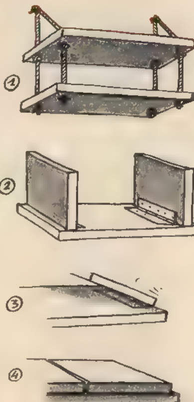
ZET je boeken terug op hun plaats ! », zegt je moeder je tientallen keren per week. Misschien ben je van nature uit slordig en dan moet je je uiterste best doen daarin verandering te brengen, ofwel heb je geen eigen boekenrek. Waarom zou je niet zelf je boekenrekje maken ?

★

Zo je een zolder hebt, dan ontdek je daarop beslist twee planken van 60 cm lang en 12 cm breed. Heb je die niet bij de hand en kan je ze ook niet kopen, zaag ze dan uit een kist, die sedert een eeuwigheid niet meer gebruikt wordt. Is het hout van de kist niet mooi glad, kan je het effen en glanzend maken met schuurpapier. In iedere plank op twee centimeter van de vier hoeken, maak je met een boor een gaatje. Dan zet je de twee plankjes netjes in de verf. Zorg er natuurlijk voor dat de kleur past in de kamer waar je je boekenrek wilt hangen.

Nu trek je door de vier gaatjes een stevige, gevlochten koord. Maak onder de gaatjes van de tweede plank een ferme knoop en hang je rek aan haken (zie tekening 1).

Met twee planken van dezelfde afmetingen kan je een kleine plooibare biblioteek maken (zie tekening 2). Je moet echter twee scharnieren en schroeven kopen. Een plank dient als basis, de tweede zaag je in de helft en plaats je aan weerszijden van je eerste of basisplank (zie tekening 3). Denk er om de plankjes, die als zijkant dienen, op de uiterste rand van de basisplank te plaatsen, anders kan je ze niet doen plooien (zie tekening 4). Wie goed op de tekening let, zal absoluut geen moeilijkheden ondervinden om zijn eigen boekenrekje te maken.

MEN ZEGGE HET VOORT !

Volgende week begint in KUIFJE een nieuwe roman :

AGENT S-32

Een boeiend spionageverhaal dat je beslist in ademloze spanning leest...

DE 3 MUSKETIERS

Binnen vijf dagen geeft de koning van Frankrijk een bal. Hij wenst dat de koningin bij deze gelegenheid de diamanten ...

DE HERTOG DOET WONDEREN!

91 HET was de sekretaris, die eerst in het kabinet van de hertog kwam. « Mijnheer Jackson, zei deze laatste, ga dadelijk naar de lord-kanselier en overhandig hem dit briefje met mijn bevelen. Geen enkel schip mag een van de havens van Groot-Brittannië verlaten, zonder mijn toelating. Ga vlug! » De sekretaris boog en verdween. « Wanneer de gespen nog niet onderweg zijn naar Frankrijk, zo wendde Buckingham zich tot d'Artagnan, dan zullen ze na u te Parijs toekomen. » De Gascogner bekeek vol verbazing de man die, dank zij het vertrouwen dat de koning in hem stelde, een onbegrensd gezag had...

92 DAN werd de juwelier aangemeld. Het was een Ier en zeer bedreven in de goudsmeedkunst. « Mijnheer O'Reilly, zei de hertog, bekijk die diamanten gespen en zeg mij hoeveel ze per stuk waard zijn. » De man bekeek de juwelen enkele sekonden en zei dan: « Vijftienhonderd goudstukken, milord! » — « En hoeveel tijd heb je nodig om twee gespen te vervaardigen? » — « Acht dagen, milord. » — « Dat is te veel! Ik betaal je drie duizend goudstukken indien je ze mij voor overmorgen klaar hebt! » — « Milord zal de gespen hebben! » — « Nog iets, mijnheer O'Reilly, vervolgde Buckingham, deze gespen moeten hier vervaardigd worden. Tot op het ogenblik dat ze klaar zijn, ben je mijn gevangene! »

93 DE juwelier kende de hertog. Hij wist dat het nutteloos zou zijn een opmerking te maken, daarom nam hij de zaak van de goede kant op en boog instemmend. Buckingham leidde hem zelf naar een kamer, die in minder dan een half uur tijd in een atelier werd herschapen. Voor iedere deur werd een schildwacht gezet, die het bevel had niemand binnen te laten! « Wat wens je nu nog meer, mijn jonge vriend? » zei Buckingham tot d'Artagnan. « Al wat ik wens is een bed, milord. Ik beken eerlijk dat ik uitgeput ben, en een beetje rust hoognodig heb! »

94 OP het vastgesteld uur waren de twee diamanten gespen kant en klaar, en ze waren zo nauwkeurig en zo mooi nagemaakt dat men de nieuwe van de oude niet onderscheiden kon. « D'Artagnan, hier zijn de gespen die je kwam halen. Je ziet, dat ik alles wat mogelijk was heb gedaan om ze je te geven. Ga nu naar de haven, mijn beste vriend. Vraag daar naar de brik de *Sund* geheten, en geef deze brief aan de kapitein. Hij zal je vlug naar Frankrijk voeren. Geef mij je hand, jongeman. Misschien staan we weldra op het slagveld tegenover elkaar, maar intussen ben ik erg fier dat ik je mijn vriend mag noemen! »

95 D'ARTAGNAN nam hartelijk afscheid van Buckingham en spoedde zich naar de haven. Hij vond de *Sund* tegenover de Londense Tower. Toen de kapitein de boodschap van de hertog gelezen had, gaf hij onmiddellijk het bevel de zeilen te hijsen. Vijftig andere schepen waren op instrukties van Buckingham in de haven geblokkeerd, en toen ze een van deze schepen voorbij voeren, zag de Gascogner op het dek een dame staan, die hij herkende als zijnde milady de Winter, de vrouw van Meung. De stroom en de wind waren gunstig, en het duurde niet lang of de *Sund* was uit het gezicht van de haven verdwenen. Het was met een zucht van verlichting dat de Gascogner de Franse kust zag opdoemen

96 HIJ lei te paard zestig mijl af in twaalf uur. Een krachttoer, zelfs voor een Gascogner, kadet bij de Garde! Toch was hij nog tamelijk fris toen hij in de hoofdstad toekwam. Hij reed onmiddellijk naar kapitein de Treville, en deze deed net alsof hij d'Artagnan nog diezelfde morgen had gezien. Hij drukte de hand van de jongeman alleen wat langer en warmer. Dan zei hij dat hij dienst had in het Louvre en het goed ware onmiddellijk naar het paleis te gaan. D'Artagnan begreep. Het drama zou nu spoedig losbarsten en hij alleen kon, dank zij de diamanten gespen, de ondergang van de koningin beletten. Hij had dus geen ogenblik meer te verliezen!...

(Wordt voortgezet.)

DE

Een verhaal van
Jean-Claude PASQUIEZ
Geillustreerd door
Dino ATTANASIO

DE elektrische diesellokomotief gleed bijna geruisloos over de sporen. Zij zocht als een slang haar weg tussen de vele wissels en reed snel in de richting van het einddoel. Brake, de machinist, zat in zijn gemakkelijke leunstoel en zag hoe het landschap als het ware opgeslorpt werd door de trein. Aan weerskanten van hem verdwenen de bossen en de dorpen met een duizelingwekkende snelheid. Nadat hij er zich van vergewist had dat alles normaal was, gaf hij Woolson, zijn piloot, die naast hem zat, een teken. Hij stond op. Snel liep hij door de smalle gang, die aan de rechterkant van de motrice lag, en wierp een oogslag in de machinekamer. De Diesels ronkten zwaar en krachtig. Voor de generators bleef Brake een tijdlang staan en keek scherp toe, dan ging hij verder naar de elektrische motoren.

HET was toen dat hij eensklaps een bittere geur gewaar werd.

— Wat betekent dat? vroeg hij en boog zich naar de kant toe, waar de generatoren aan de motoren koppelden. Een eigenaardige geur! Dat verontrust me, mompelde hij.

Plotseling werd hij bleek en beefde. Bliksemsnel liep hij naar zijn stuurhut. Op hetzelfde ogenblik keerde Wall, de hoofdtreinwachter van zijn ronde in de trein terug

— Wel, jongens, slapen jullie? riep hij ironisch

— Het is precies het moment niet! antwoordde Brake droog en liep naar de kommando's van de motoren. Hij greep de handle om het kontakt uit te schakelen

— Wat doe je nu? vroeg Woolson. Wij kunnen hier toch onze vaart niet vertragen?

— Ik heb alle reden om de trein te remmen! riep Brake en trok de handle naar voren.

Wall had de ongeruste blik in de ogen van Brake gezien en vroeg:

— Schort er wat?

— En of! De motoren lopen gek!

— Wat zeg je? Dat is toch niet mogelijk!

Woolson wierp een blik op de snelheidsmeter: 74 km in het uur.

— Wij hebben beslist een half uur nodig alleen maar om te kunnen ontdekken wat er hapert aan de machines

Woolson keek strak naar de manometer. De naald steeg voortdurend en de kajuit schokte en beefde.

— Wij zijn al in Rock-Feel. Binnen vijftien minuten zijn wij aan de grote kruisweg van Arcas-City. We moeten remmen, Brake! Wij moeten remmen!

— Geen middel om te remmen! schreeuwde Brake. Wall, ga naar de wagens en zeg aan de reizigers zich plat op hun buik op de grond te leggen met de voeten in de marsjrichting

Wall verdween onmiddellijk in de nauwe gang, waar men zich nog nauwelijks kon staande houden en de motoren ronkten dat horen en zien verging. Hij kwam eerst in de postwagen en riep aan de bediende, die bezig was de zakken te rangschikken

— Ga op je buik op de grond liggen, met de voeten in de marsjrichting! De remmen werken niet meer! Versta je me?

Hij zag de reaktie van de ongelukkige bediende niet, hij had daarvoor geen tijd. Hij holde naar de restauratiewagen.

— Dames en heren, riep hij, leg jullie plat op de grond met de voeten in de richting van de lokomotief Wees kalm en tuchtvol en alles zal best verlopen

Een dof gemompel steeg op. De mensen bekeken elkaar en wisten niet waar zij het hadden. Dan begonnen ze natuurlijk te duwen en in paniek door elkaar te rennen. Glazen rinkelden en borden vielen op de grond.

— Kalmte! riep Wall. Doe wat men van jullie vraagt en alles zal best verlopen

Dan liep hij verder, in iedere wagen werd hij met angstige vragen overstelpt

Toen Wall de lokomotief verlaten had keerde Brake zich naar Woolson.

— Naast God ben ik meester aan boord Doe stipt wat ik je zeg, zei hij. De piloot knikte instemmend. De wijzer van de snelheidsmeter stond op 80

— Als wij aan 80 km per uur over de wissels van Arcas-City rijden, zijn wij verloren! Geen enkele wagon kan daar bij die snelheid op het spoor blijven.

★

HIJ trok zijn vriend mee naar een kleine plaats achter de stuurhut gelegen en

SNELTREIN VAN PHILADELPHIA

DE SNELHEIDSMETER WEES 112 KM PER UUR... DE LOKOMOTIEF ZOU ONTSPOREN ZODRA ZE OVER DE WISSEL REED. TOEN NAM DE MACHINIST EEN WANHOPIG BESLUIT!

die door buffers met ringveren aan de goederenwagen was verbonden.

— Woolson! riep Brake plotseling, als wij de lokomotief nu eens loshaakten? ..

— Je bent volslagen gek, makker Dat gaat toch niet!

— Tussen twee kwalen moeten wij de minst erge kiezen. De trein rijdt voortdurend sneller en ik zie geen middel om hem te remmen

Zij sprongen in de goederenwagen .

— Help me, zei Brake, je zult zien dat het gaat.

De piloot gehoorzaamde en begon de buffer met ringveren aan de kant van de goederenwagen los te schroeven

— Vlug! Vlug! zei Brake. Over enkele minuten zijn wij te Arcas-City en dan is het te laat!

— Hou me vast! riep de piloot, ik ben er haast mee klaar.

— Iedereen gehoorzaamde aan mijn bevel, zei Wall, die op dit ogenblik van zijn opdracht terugkeerde.

— Je taak is nog niet afgelopen, zei Brake Ga terug en vraag in iedere wagen een vrijwilliger die het wiel van de handremmen wil bedienen.

Er zijn twaalf wagens, indien wij er in slagen ze alle twaalf voldoende te remmen, geraken we zonder kleerscheuren over de wissel!

Alhoewel Wall eigenlijk de chef was, gehoorzaamde hij onmiddellijk aan Brake en verdween weer in de trein. Brake zat nu schrijlings op de buffer, die bijna was losgemaakt. Woolson hield hem stevig vast om te beletten dat hij tussen de sporen zou vallen.

— Wij hebben nog vijf minuten, Brake! Schiet op, zei Woolson.

Brake antwoordde niet. Hij schroefde met koortsachtige angst een stuk los...

— Het gaat niet! vloekte hij. Het gaat niet aan deze kant. Ik spring op de stootplank aan de kant van de lokomotief...

— Bega geen dwaasheden! protesteerde Woolson.

Maar de dappere machinist was reeds met een lenige sprong op de lokomotief gesprongen en trachtte nu de buffer aan die kant los te krijgen. Plotseling sprongen de buffers uiteen. Brake had gehoopt nog tijdig terug in de goederenwagen te geraken, maar dat was niet mogelijk. Door de schok was de lokomotief ineens vooruitgesprongen en liet de trein ver achter zich. Brake keek nog een ogenblik naar zijn vriend, die in de deur van de goederenwagen wanhopige gebaren maakte, dan liep hij naar de stuurhut. De snelheidsmeter wees 112 km per uur.

De lokomotief zal ontsporen zodra ze op de wissel komt, dat kan niet anders, dacht Brake

Daar was het seinhuisje reeds. Hij keek eens links en rechts om te weten waar hij eventueel zou terecht komen, indien hij sprong. Er was niets anders dan een met gras begroeid berm en daarachter struikgewas. Op ongeveer honderdvijftig meter voor de wissel lag er echter een grote vijver, omringd door groene weiden.

— Daar had ik niet aan gedacht! riep hij .

Hij liep naar achter, opende de deur en ging op de buffer staan. Hij plooide de knieën en waagde de sprong in het water. Het waren enkele angstige sekonden. Hij zette immers alles op het spel. Dan verdween heel de wereld rondom hem, en hij kon zich niet meer realiseren waar hij eigenlijk was. Een oorverdovend lawaai hielp hem echter uit zijn halve bewusteloosheid Hij stelde vast dat de lokomotief net hetzelfde had gedaan! Zeventig meter verder dan de plaats, waar hij was gesprongen, was de lokomotief ontspoord en met een geraas van alle duivels in het water gestort. .

Buiten adem en van onder tot boven bedekt met slijk kwam Brake uit de vijver en slaagde er in op de ramp naast de spoorweg te klimmen. De baanwachter kwam reeds toegelopen om hem te helpen.

— Ik heb geen schrammetje! riep Brake verwonderd en verheugd terzelfdertijd.

Toen keerde hij zich om, want hij hoorde de trein naderen, een trein zonder hoofd... De machinist was niet meer in staat te verroeren. Hij staarde onafgebroken naar de trein en vroeg zich af wat er nu zou gebeuren. De trein scheerde aan hem voorbij. Hij had nog net de tijd Woolson te herkennen die aan het venster stond en nerveus aan het remwiel draaide. De trein reed over de wissels, de bogies klikten en de trein draaide lenig in de gevaarlijke bocht. Toen de laatste wagon veilig over de gevaarlijke plaats heen was, slaakte Brake een zucht van verlichting, wankelde en stortte bewusteloos neer. De machinist had een robuste natuur, maar dit maal was de spanning toch te groot geweest ..

★

TOEN hij de ogen opende, herkende hij de stationchef van Arcas-City, Woolson en Wall die naast hem stonden.

— Wel, hoe is het afgelopen? vroeg hij en trachtte overeind te komen. Zijn vrienden duwden hem echter terug neer.

— Blijf liggen, Brake, en wind je niet op Alles is best in orde!

— En de reizigers, stotterde Brake.

— Wij hebben geen slachtoffers te betreuren, glimlachte de stationchef. Dank zij je beslist optreden en je moed heb je het leven van honderden reizigers gered

— Bedank liever mijn vrienden, Wall en Woolson, antwoordde Brake bescheiden. Zonder hen had ik de trein toch niet kunnen remmen en zou hij in het station zelf te pletter zijn gelopen!

— Versteek je maar niet achter ons, protesteerden Wall en Woolson. Wij zijn trots op je en al de reizigers wensen je te zien en te huldigen als hun redder!

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

EINDELIJK NAAR HET DOEL !

De geleerden en de padvinders bouwden een vlot en keren naar de bewoonde wereld terug. Dit gaat echter met grote moeilijkheden gepaard .

IK heb een idee, riep 't Ketje. Ik werp je mijn koala ! Tracht dat lieve dier behoorlijk op te vangen, anders breekt het misschien de nek en jij komt nooit meer heelhuids uit die kuil.

— Maar wat moet ik in hemelsnaam met dat dier aanvangen ? Ik wens niet te eten, ik wil alleen wat lucht hebben. Ik wil er uit, versta je me ?

— Precies ! Wel, je bindt het uiteinde van je lasso om het lijf van de koala en die is behendig genoeg om weer uit de put te kruipen. Snap je nu wat ik bedoel ?

— Goed. We kunnen het proberen, maar schiet op. Ik kan niet meer !

HET Ketje nam z'n beertje bij het nekvel en liet het zo zacht mogelijk in de armen van Henk vallen. Dan boog hij zich diep over de kuil en lokte de koala naar boven : « Kom terug naar je meester, kom vlug terug, m'n lief diertje. Kom... kom... ». Na enige aarzeling zette het sierlijk dier zijn klauwen in de harde grond en klom behendig naar boven.

— Oef ! Zo ver zijn we dan, riep 't Ketje, terwijl hij z'n koala greep en de koord losmaakte. Hij bond ze stevig rond een boom en met inspanning van al z'n krachten slaagde Henk er in zich op te hijsen. Eindelijk, kon hij dan weer een hap frisse lucht inademen. Het was hoogtijd.

— Hoor je die zonderlinge kreten ? vroeg 't Ketje.

— Dat moeten de dingo's zijn.

— Wilden ?

— Neen, domme jongen. Dingo's zijn de wilde honden van Australië. Zij zwerven in benden over de vlakten, maar het is heel zelden dat ze de mens aanvallen. Als ze te dicht komen, kunnen we hen met een stok afweren.

— Geef me je hand en blijf bij me, ik ben bang... Ik sterf van schrik...

— Je hoeft geen schrik te hebben. Vertel me maar liever welke richting we uit moeten. Ik wist niet dat we zo ver van de stroom verwijderd waren. Wie kan er tussen die bomen, wortels en lianen nog zijn weg vinden ? Het is hier zo donker dat ik het puntje van m'n neus niet eens zie... Onze vrienden zullen erg ongerust zijn, zeg. Ze zoeken ons beslist. Weet je wat, we blijven hier en fluiten een S.O.S. Ze zullen, ze moeten ons horen.

Om de beurt floten ze het klassieke S.O.S., drie korte, drie lange en drie korte tonen. De klanken van de padvindersfluitjes klonken hoog en schril door de stilte. Onafgebroken zonden de jongens hun S.O.S. uit. Na een vijftiental minuten slaakte 't Ketje een vreugdekreet : Henk ! Henk ! We zijn gered !

Guido en Marcel kwamen inderdaad aangelopen met een lantaarn in de hand. Ze vonden de twee verloren schapen spoedig en verwittigden hun makkers door een paar energieke fluittonen dat ze niet verder moesten zoeken. Iedereen was blij, omdat dit avontuur zo goed afgelopen was en met het kompas in de hand liepen ze terug naar de stroom.

— Jullie hebben ons de doodsangst op het lijf gejaagd, zei Guido. Iedereen wou mee om jullie te zoeken. Jim is alleen om de gewonde en het vlot te bewaken.

De dag hing reeds in de lucht toen ze het kleine strand, waar hun vlot op het zand was vastgelopen, bereikten. Van uit de hoogte, die de stroom domineerde, riep Renaat zo luid hij kon : « We hebben ze gevonden ! Alles is in orde !

Plotseling brak hij af en gilde : « Het vlot ! Het vlot ! Kijk... ».

Ze liepen allemaal naar beneden. Tijdens hun afwezigheid was er een reusachtige boom op het vlot gevallen dat uiteengeslagen was. Een paar stukken staken nog onder de takken van de boom, de anderen dreven hier en daar op het water.

— De termieten, zei professor Blythe. Die vreselijke insecten vreten een boom van binnen uit als een noot en op een mooie dag, zonder dat men van buiten uit de oorzaak kan zien, valt hij om.

— Dat is vreselijk. Waar zijn Harry en Jim ? Ze zullen toch niet verpletterd en verdronken zijn ?

Gelukkig was dit niet zo ! Was het toeval of het voorgevoel van het naderend gevaar, een feit is, dat Jim met de gewonde naar de vaste wal is gegaan om daar de komst van hun vrienden af te te wachten. Een eindje van het vlot had Jim een plekje gevonden, waar hij zich naast de draagberrie kon uitstrekken.

— Goddank dat jullie gaaf en behouden bent ! zei Guido.

— Ja, zei Gordon, we zijn de dans mooi ontsprongen, maar het blijft niettemin een ramp. Onze karabijnen en ons materieel verdwenen in de diepte.

— We geraken nooit uit dat vervloekte land, weende 't Ketje. We zullen hier moeten sterven...

Ze waren allemaal de wanhoop nabij. Jan liet zich niet door dit gevoel meeslepen, hij stak de kin in de lucht en maakte de bijl los, die aan zijn gordel bengelde.

— De wereld is voor de dapperen ! riep hij. Wanneer de nood het hoogst is, is de redding nabij. Kop op ! Een wonder is nooit uitgesloten en zolang we nog onze twee armen hebben, zullen we niet omkomen.

— Wat ben je van plan ? vroeg Guido.

— Een nieuw vlot te maken, antwoordde Jan eenvoudig.

★

OP dit ogenblik hoorden ze allemaal een eigenaardig gerucht in de lucht. Ze keken op... Het was een regelmatig en zacht geronk dat steeds nader kwam.

— Men zou zeggen... dat... dat het een vliegtuig is, hakkelde Henk.

— Ik zie het ! Ik zie het ! kreet Marcel. Het is een helicopter Hij vliegt aan de andere oever... Hij zoekt iets... hij komt nader...

Ze zwaaiden allemaal met de armen en riepen dat horen en zien verging.

— Ik hoop maar dat ze ons zien, zuchtte 't Ketje.

Guido nam zijn metalen spiegel uit de zak, ving er de zonnestralen in en trachtte die vlak op de neus van de helicopter te richten.

— Bravo ! Je hebt de helicopter. De stralen vallen in de ogen van de piloot... Kijk, het toestel komt in onze richting !

De grote helicopter van het Australisch leger kon niet landen, hij bleef echter onbeweeglijk hangen en men gooide een touwladder uit.

Het was 't Ketje die met zijn koala eerst naar boven klom, dan werd Gordon aan een stevige kabel opgehesen, daarna kwamen

de anderen. Zoals de kapitein, die zijn zinkend schip niet of als laatste verlaat, wou ook Guido pas naar boven, wanneer hij wist dat de anderen reeds veilig aan boord gekomen waren.

Twee uur later waren ze te Port Darwin en het is daar dat de « Gemzen » afscheid moesten nemen van Jim en Harry en van de leden van de Blythe-expeditie. De Australische Marine stelde een transport-vliegtuig ter beschikking om de jongens naar de Jamboree te voeren. Het was niet zo makkelijk geweest aan boord te komen, want de « Gemzen » werden van alle kanten door fotografen en reporters bestormd. Iedereen wou een anekdote, nadere inlichtingen over hun avontuur en een souvenir.

*

ZE kwamen op de Jamboree de dag voor de sluiting. Iedereen was daar reeds op de hoogte van hun avontuurlijke tocht, hun ontmoeting met de bandieten en met de Blythe-missie. De volgende dag defileerden de padvinders van alle landen ter wereld over het grote plein en generaal Parkers hield de afscheidsrede. Hij had een vriendelijk woord voor de afgevaardigden van ieder land. De « Gemzen » vermeldde hij laatst van al.

— Ik begroet in jullie, zo zei hij, heel de dappere jeugd van jullie mooie land. Jullie kwamen laatst toe en iedereen weet waarom. Door jullie moed, jullie tucht en kameraadschap hebben jullie echter bewezen dat jullie niet de laatsten maar de éérsten zijn !

Einde

— Neen, mijnheer, ik geloof dat hij reeds een baard had alvorens hij in het telefoonhokje stapte.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake en Mortimer zwerven door onderaardse gangen en grotten al zoekend naar een uitgang. Eindelijk menen zi er een te hebben gevonden...

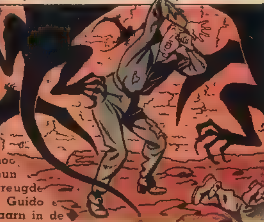

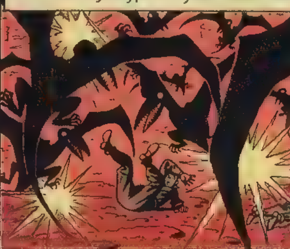

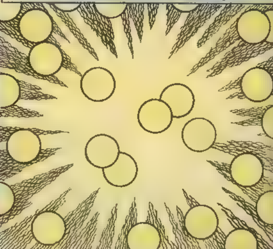

e
hoo
hun
vreugde
Guido
taarn in de

Heb je reeds de twee spannende albums van Jacobs « Het Geheim van de Grote Pyramide » (I en II) gelezen?

DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

Teddy en zijn vriend, Tarass Boelba, wandelen door de stad, waar een bonte menigte wemelt. Teddy verlaat Tarass voor enkele

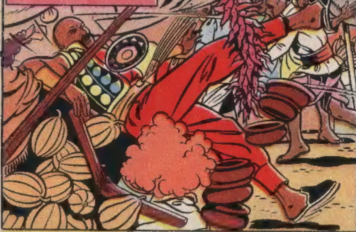

Geen mooier verhaal dan « Pom en Teddy »? Ken je reeds « Het eigenaardige geval van Mijnheer van Meylbeke »?

GROTE POMPIERSLADDER IN AKTIE

SINDS de pompiers ultra-modern materieel ter beschikking hebben in de strijd tegen het vuur, heeft men nog niet veel goede foto's kunen maken van een grote pompiersladder in volle aktie. En dit is goed verstaanbaar, omdat een dergelijke foto alleen van uit de hoogte kan genomen worden. Een fotograaf slaagde er in tijdens een brand, die enkele weken geleden een Schots warenhuis van acht verdiepingen vernielde, deze sensationele foto te maken, die duidelijk toont hoe dapper en handig de pompiers moeten zijn in het uitoefenen van hun ambt.

HET HERSTELVERLOF VAN DE PRESIDENT

PRESIDENT Eisenhower maakt het weer beter. Hij herstelt zich van een zware ziekte. Toen men in de U.S.A. vernomen had, dat het hem beter ging, hebben bijna alle villegiatuurcentra de president uitgenodigd zijn herstelverlof bij hen te komen doorbrengen. Een enorme stapel vriendelijke uitnodigingen is in het Witte Huis aangekomen. Ike zou graag iedereen willen genoegen doen, maar dat kan jammer genoeg niet, want « indien ik alle uitnodigingen zou moeten aanvaarden, dan zou mijn herstelverlof 47 jaar en 5 maanden duren ! » verklaarde Ike.

DE KLEINSTE RENWAGEN

DEZE miniatuur-renwagen, de « Atom-Car 1 », heeft zijn proefrit afgelegd op de renbaan van Wimbledon in Engeland, en werd bestuurd door een van de beste Engelse renners: Ronny Moore. De Engelsen willen met dit type deelnemen aan de snelheidswedstrijden. De wagen is uitgerust met een 500 cm3 motor Spietman. De wagen is maar 78 cm hoog.

DE POS

EEN ORIGINELE WEDSTRIJD

IN Engeland wordt er veel gesproken over een match, die weldra zal geleverd worden tussen een pianist en een redenaar. De redenaar heet Kevin Sheeman en de muzikant Walter Thompson. Zal de redenaar langer kunnen spreken dan de pianist spelen ?... Thompson start als favoriet. Zijn huidig rekord : drie duizend verschillige wijsjes gespeeld zonder onderbreking van een vrijdag om 17 uur tot de volgende zondag te middernacht !

GEPREFABRIKEERDE WIJN

AMERIKAANSE experten zijn er onlangs in geslaagd de verschillende elementen te identificeren die men in de wijn aantreft. Zij aanzien dit resultaat als een grote verovering van de wetenschap, want zo verklaren zij, de wijn bestaat uit dertien verschillende ingredienten, die allen in de laboratoria syntetisch kunnen gefabriceerd worden. Het komt er alleen op aan, ze zodanig te mengelen, dat men de verschillende wijnsoorten kan namaken, zowel wat de kleur als de smaak, als de streek betreft. De dag is waarschijnlijk niet ver meer af, dat men ons zal overrompelen met syntetische wijn « Made in U.S.A. ».

VOLGENDE WEEK,
VERSCHIJNT HET EERSTE DEEL VAN ONZE NIEUWE ROMAN :

GEHEIMAGENT S-32

EEN BOEIEND VERHAAL, DAT JE NIET MAG MISSEN !

HET KORT

● In 1980 zal Azië tussen de één miljard achthonderd miljoen en de twee milliard inwoners tellen, tegenover één miljard driehonderd-twintig miljoen in 1955.

● De Russen hebben hun « Toetanchamon » gevonden in Mongolië. Het gaat hier om een graf, waarin men het stoffelijk overschot van een ridder en een Scytische prinses heeft gevonden, zó goed bewaard, als ware het in een koelkast ! Naast het koninklijk echtpaar bevonden er zich muziekinstrumenten, tapijten, juwelen en een manteltje uit eekhoornhuiden.

Met KUIFJE'S BONS kan je : 41 reeksen KUIFJE'S CHROMO'S bekomen, 4 reeksen van de SPROOKJES VAN PERRAULT, 5 reeksen van REINAERT DE VOS, 7 reeksen van de MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST.

GEZIEN TE PARIJS

EEN van onze vrienden heeft in een Parijse lift volgende mededeling gelezen ! « Verboden de lift te gebruiken voor het dalen ». Een guitigaard had er onder geschreven : « Daar een oneerlijk man ze geleend had en niet terugbracht ! »

MEN VERDUBBELT ZIJN PLEZIER WANNEER MEN HET DEELT. TOON DUS JE SUPER-KUIFJE AAN AL JE VRIENDEN DIE HET NOG NIET KENNEN.

TILJON

NIEUWS IN

● De beroemde vliegtuigkonstrukteur Hughes heeft een elektrisch toestel uitgevonden dat het schieten van een reaktievliegtuig helemaal automatisch kan richten zónder de tussenkomst van een piloot !

● De pompiers van Moskou hebben een helikopter gekregen. Dit toestel is uitgerust met een reservoir en brandspuiten, en kan een groep pompiers in volle uitrusting vervoeren met een snelheid van 120 km per uur, en tot op 2.500 meter stijgen.

EEN MUZIKAAL FORNUIS

EEN Berlijnse huishoudster, Frau Semmler, heeft onlangs de grootste verrassing van haar leven beleefd : toen zij de knop opendraaide van haar elektrisch fornuis waarop zij haar melk wou koken, kreeg zij plotseling... dansmuziek te horen ! Onthutst haalde zij daar onmiddellijk al haar familieleden bij als getuigen van dit wonder. Het fornuis werd langs onder en langs boven onderzocht, en men moest er zich wel rekenschap van geven : er zat géén luidspreker in verborgen. Een ingenieur van een nabijgelegen radiostation kwam het geheim oplossen : Hij verklaarde aan Frau Semmler dat sommige metalen voorwerpen, die zich in de buurt van een radiostation bevinden, ten gevolge van verschillende redenen die veel te ingewikkeld zijn om te verklaren, een uitzending kunnen weergeven...

EEN MOOIE BEPALING

EEN Franse toneelspeelster gaf volgende bepaling van het begrip « geluk » : « Het geluk, zei ze, is als een vlinder. Loop er achter, en het ontsnapt je, maar blijf rustig zitten, dan komt de vlinder op je neerstrijken ! »

WIL JE NIET MEER STOTTEREN...

TWEE Engelse geleerden, Dr Colin Cherry en Dr M. Seyers hebben een onthutsende ontdekking gedaan : Het spraakgebrek van stotteraars blijkt veroorzaakt te zijn door het feit dat zij hun eigen stem horen. Volgens deze twee experten zou het stotteren aanzienlijk verminderen, indien de stem van de stotteraar kon overstemd worden door om het even welk geluid of een andere stem. Naar het schijnt zou het stotteren op deze manier zelfs helemaal kunnen verdwijnen !

NAAMLOZE UITNODIGING

EEN jong Zwitsers gezin ontving onlangs met de post twee uitnodigingen voor een toneelvoorstelling. De milde schenker wou zich niet bekend maken en had alleen op de rugzijde van de uitnodigingen deze woorden geschreven : « Raad maar eens wie ze stuurt ! »

Zonder zich veel om dit raadsel te bekommeren, begaf het echtpaar zich met de kaarten naar de schouwburg. Welke spijtige verrassing stond hen te wachten, toen ze terugkeerden !... Ze vonden hun appartement leeggeplunderd, en op de tafel van de woonkamer lag een briefje : « Nu weet u, wie u de uitnodiging had gestuurd ! »

OUDE WAGENS

IEDER jaar organiseren de Engelsen, die veel houden van oude dingen, een originele en pittoreske autokoers : de beroemde wedstrijd Londen-Brighton, waaraan slechts zeer oude wagens mogen deelnemen. Deze koers is niet alleen zeer boeiend, maar tevens zeer plezant. Ze behaalt ieder jaar een reuze-succes. Hier ziet men een van de konkurrenten die reeds op de Westminsterbrug in pan gevallen is, enkele minuten na de start.

BOBBIE WORDT GEVACCINEERD

ALVORENS naar de Zuidpool te vertrekken met drieentwintig van zijn rasgenoten wordt deze hond, die deel uitmaakt van een Engelse wetenschappelijke expeditie, gevaccineerd. Zoals je op de foto kunt zien, is de hond niet bang. Hij lacht zelfs « heel lief » naar mijnheer de fotograaf... De arme hond weet nog niet wat hem aan de Zuidpool te wachten staat !

ANTWOORDEN OP DE TEST VAN DE WEEK :

WIE WIL ER DOKTER WORDEN ?

10 JA : Beste vriend, aarzel geen ogenblik om geneesheer te worden. Denk echter niet dat je, wanneer je je heel de dag en zelfs 's nachts voor je patienten afslooft altijd dankbaarheid zult ondervinden. Er zijn mensen die hun dokter betalen zoals ze de rekening van een winkelier vereffenen. Er zijn er ook anderen. Veel hangt natuurlijk af van het gedrag van de geneesheer zelf.

VAN 7 TOT 9 JA : Je hebt veel hoedanigheden om een goed geneesheer te worden. De zelfzekerheid ontbreekt echter nog. De dokter die energiek kan optreden en toch geheel is toegewijd aan zijn zieken, zal spoedig het vertrouwen van deze laatsten winnen.

VAN 4 TOT 6 JA : Je kan je niet genoeg beheersen en niet vlug genoeg een beslissing treffen. Een geneesheer moet niet alleen een juiste diagnose stellen, hij moet heel vaak ook vlug en beslist kunnen optreden. Vergeet niet dat het leven van de zieken in zijn handen berust.

VAN 0 TOT 3 JA : Het is vanzelfsprekend dat je het beroep van geneesheer bewondert. Dat het voor jou is weggelegd valt sterk te betwijfelen. Een geneesheer is iemand die een grote verantwoordelijkheid draagt, vergeet dat niet. Denk er om dat het beter is een goed handelaar te worden dan een slecht geneesheer !

ACHT EN TWINTIG WEKEN WERKEN OM EEN WAGEN TE KOPEN

OM een nieuwe wagen te kunnen kopen, moet een Amerikaanse arbeider ongeveer twee derden leveren van het werk van een Britse arbeider, en slechts de helft van dat van een Duitser. Deze gegevens werden ontleend aan een onlangs door de Amerikaanse « National Industrial Conference Board » gepubliceerde studie. De « Board » heeft vastgesteld, dat een Amerikaanse arbeider zich een van die belangrijke goedkope wagens kan aanschaffen (standaardmodel met vier deuren zonder toebehoorselen) met het loon, dat hij na acht en twintig weken arbeid heeft verdiend. Om hetzelfde doel te bereiken moet de arbeider van Engeland vier en veertig weken arbeiden, terwijl de Duitser ongeveer een en zestig weken nodig heeft. De door de « Board » genoemde cijfers steunen op de arbeidsweken, die een arbeider moet leveren om een voldoende som te verdienen ten einde zich een goedkope, in zijn land gefabriceerde wagen te kunnen aanschaffen.

KLEINE RAADGEVINGEN

WAT denk je van volgend aanplakbriefje dat een toerist in een bar te New York ontdekte : « STUUR VOORZICHTIG, WANT WIJ MOGEN GEEN KLIENTEN VERLIEZEN. »

In een hotelkamer vond dezelfde toerist een andere waarschuwing : « ROOK NOOIT IN BED, WANT DE AS DIE OP DE PLANKENVLOER VALT ZOU WEL EENS DE UWE KUNNEN ZIJN. »

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

